

בהוקרה מתנועת המושבים בישראל

המייסדים

בית הלוי | 1945

מרים (מרי) ויעקב (ג'קו) פסו

דינה (דונקה) ורפאל דנון

לבנה (לונה) וודו אשכנזי

ורגיניה ואביגדור (דורצ'ו) לוי

מרים (מרי) ויצחק גרון

מטילדה (מתי) ויעקב (ג'קו) פרדו

שרה ומרדכי אנג'ל

שרה ומזייר מלכי

רבקה ואברהם לופו

רבקה ויצחק רודיטי

יעל לוי

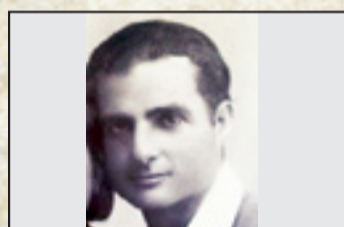
זהבה (גולדה) וחיים הנרי (אריצ'ו) נבון

אנוש ויוסף כהן

יוסף אדוט

אליהו סוזי

רחל (רוזה) ושלום פאפו

שרה (בוקה) ורפאל (רופאת) מבורך

ניסים לוי

אסתר (ארנסטה) ויעקב (ג'קו) לוי

שרה ויצחק קונפינו

דבורה ויצחק פילי

מרים (מריקה) ומנחם (מיקו) פיאדה

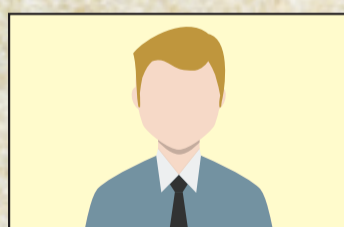
מתי (מזל) ואפריים ניסו ורסנו

מתי (מטילדה) ומרדכי בכר

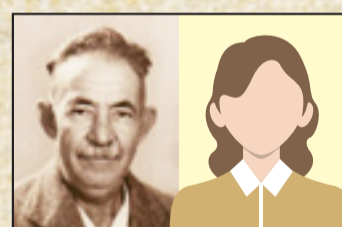
נחמן איס

יחזקאל אשכנזי

ניסים לוי

דורה וגבריאל שמואלוב

ב-12.8.1945 חגגו מייסדי המושב את הנחת אבן הפינה לבית הראשון בבית הלוי, ושם נקראה המגילה שהוטמנה ביסודו של בית הראשון ובה נאמר "אנו קורעים את מגילת הספר הלבן, ומניחים מגילת הבניין" ובהמשך נאמר "הננו הנקודה הראשונה של הפועלים העבריים במולדת שהוקמה לאחר ניצחון במלחמת ההשמדה של עמינו, נפלס דרכים לבאים אחרינו".

עם עליית הישוב לקרקע והשלמת בנייתם של בתיו הראשונים הגיעו הנשים והילדים ומושב בית הלוי, שהחל את דרכו כמושב שיתופי השלישי בארץ והפך כעבור שנתיים למושב עובדים שצמח וגדל וחגג זה עתה שבעים שנה להקמתו והיום נחשב למושב מפותח, נאה, פורח ומצליח.

ב-1943 הוקם "ארגון בית הלוי" ע"ש המשורר יהודה הלוי נושא רעיון ציון, שמונה כ-40 משפחות יוצאי בולגריה, יוון, ויגוסלביה במטרה להקים מושב חקלאי. המייסדים היו יוצאי תנועות הנוער חניכי הסתדרות, תנועת השומר הצעיר ותנועת החלוץ מבולגריה ומארצות הבלקן, שהגיעו בשנות העשרים והשלושים והתיישבו באופן זמני בבית חנן ופתח תקווה ואחדים ממקומות ישוב אחרים בארץ.

בזכות תרומת כסף מיהודים ספרדיים בארגונינו ותמיכת המוסדות המיישבים ארגון "ושבו לגבולם" מייסודו של א. ריקנאטי שתמך וזיז את הקמת הישוב שעליו חלמו נמצא המקום המתאים להתיישבות ומכלל ההצעות שהועלו נבחר הקצה הדרומי של וואדי-קובאני שבעמק חפר.

כבר מההתחלה היה ברור שהקבוצה הולכת לצורת התיישבות של מושב שיתופי. ראשוני המתיישבים שעלו לקרקע היו הגברים שהתגוררו באוהלים וכדבר ראשון החלו לעבד את האדמות והחלו לחפור את באר המים לישוב. סביבם היו הגבעות והאדמות חשופות, הם היו ללא שמירה והגנה וכך בנוסף לעיבוד האדמה והקמת הישוב היה עליהם להגן על עצמם מהערבים שהיו עוינים לישוב החדש שקם.

תנועת המושבים בישראל. שומרים על המרחב הכפרי. שליחות לאומית שהיא זכות

